

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/266/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514209688
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3514209688.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: F. W. X., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, bytom X., N. XXX/X, o zaplatenie 1.157,72 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1.000,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.000,- Eur od 13.08.2014 do zaplatenia na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT kód: P., vedený v V. V., L.V., VS: XXXXXXXXXXX do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti návrh zamietá.

III. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 170,07 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT kód: P., vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., VS: XXXXXXXXXXX do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 21.10.2014 domáhal proti odporcovi uloženia povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 1.157,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,15 % ročne zo sumy 1.157,72 Eur od 13.08.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uvedol, že právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca uzavrel s navrhovateľom ako postupníkom dňa 27.06.2014 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky proti odporcovi. Dňa 01.10.2013 uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX na základe ktorej odporcovi bol poskytnutý úver a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve o úvere a všeobecných obchodných podmienkach. Ku dňu postúpenia bola pohľadávka proti odporcovi vo výške 1.259,64 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.000,- Eur, riadneho úroku 157,72 Eur, úroku z omeškania vo výške 23,85 Eur a ostatného príslušenstva vo výške 78,07 Eur. Úroky z omeškania vo výške 23,85 Eur a ostatné príslušenstvo a poplatky vo výške 78,07 Eur si v predmetnom konaní navrhovateľ neuplatnil. Podľa zmluvy o úvere právny predchodca poskytol odporcovi úver vo výške 1.000,- Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 25,26 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky neuhradil žiadnu časť z uplatnenej pohľadávky. V predmetnom konaní si navrhovateľ uplatňuje 46 neuhradených splátok v celkovej výške 1.157,72 Eur.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Vo veci súd rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti odporcu, právneho zástupcu navrhovateľa a navrhovateľa. Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil neprítomnosť navrhovateľa a vyjadrili súhlas, aby súd rozhodol bez prítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa. Odporca svoju neúčast' neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu v spojení s písomným vyjadrením navrhovateľa, zmluvy o splátkovom úvere, všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávky spolu s prílohou, oznámenia o postúpení pohľadávky, výzvy k úhrade, pokusu o zmier adresovaného odporcovi, výpočtu RPMN a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrel s odporcom ako fyzickou osobou dňa 01.10.2013 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Zmluvou o splátkovom úvere sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi peňažné prostriedky vo výške 1.000,- Eur a odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť formou mesačných splátok vo výške 25,26 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15.11.2013 a s konečnou splatnosťou dňa 15.10.2020. Ako vyplýva z platobnej histórie peňažné prostriedky boli odporcovi poskytnuté dňa 01.10.2013.

V zmysle čl. I. Zmluvy sa odporca zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 22,90 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov bola určená vo výške 27,48 Eur a celkové náklady boli vyčíslené v sume 2.119,86 Eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 01.10.2013 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku proti odporcovi na navrhovateľa. Postúpenie pohľadávky oznámil právny predchodca navrhovateľa odporcovi listom zo dňa 04.07.2014.

Navrhovateľ zaslal odporcovi listom zo dňa 29.09.2014 pokus o zmier žiadajúc uhradiť celkovú dlžnú sumu 1.273,39 Eur najneskôr do 02.10.2014. Sumu špecifikoval neuhradeným úverom vo výške 1.157,72 Eur, zákonný/zmluvný úrok vo výške 13,75 Eur, úrok z omeškania vo výške 2,69 Eur, zmluvný úrok vo výške 21,16 Eur a náklady klienta vo výške 78,07 Eur.

Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a), b), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - navrhovateľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - odporcom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ

sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú navrhovateľ opiera uplatnený nárok, neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ročná percentuálna miera nákladov. Úverová zmluva obsahuje dojednanie, v ktorom je ročná percentuálna miera nákladov vypočítaná v nesprávnej výške, pretože v zmluve bola uvedená vo výške 27,48 % a podľa kontrolného výpisu bola zistená výške 27,97 %. Spôsob určenia ročnej percentuálnej miery nákladov (definovanej v § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sú vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 odkazom na jeho prílohu č. 2. Ide o tzv. základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej na ročnom základe.

Ďalej bolo zistené, že zmluva o úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Z citovaného ustanovenie jednoznačne vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal navrhovateľ v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelene), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch. Za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, táto zmluva mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015 vydaný v konaní sp. zn. 6Co/345/2015).

Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

Vychádzajúc z uvedeného vznikla odporcovi povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení zaplatenej časti, a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť 1.000,- Eur (poskytnutý úver vo výške 1.000,- Eur - zaplatená časť úveru vo výške 0,- Eur).

Keďže odporca riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátil poskytnutý úver vznikol navrhovateľovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,15 % pre právne vzťahy vzniknuté po dni 01.02.2013) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.000,- Eur od 13.08.2014 do zaplatenia (deň nasledujúci po uplynutí

dodatočne poskytnutej lehote na zaplatenie), na zaplatenie ktorých súd odporcu zaviazal a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Súd odporcovi uložil lehotu na zaplatenie v súlade s § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania, ktoré predstavujú náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 69,- Eur a náhradu za trovy právneho zastúpenia vo výške 166,68 Eur, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej) á 61,41 Eur spolu s režijným paušálom á 8,04 Eur a zvýšenia o 20 % DPH. V konaní bol navrhovateľ úspešný len v časti, a to 72,76 % (čo vyplýva z pomeru úspechu a neúspechu účastníkov, keď navrhovateľ bol úspešný v 86,38 % - 1.000,- Eur/1.157,72 Eur x 100 a odporca bol úspešná v 21,95 %), a preto súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia a náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 170,07 Eur v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Náhradu trov konania celkovo vo výške 170,07 Eur je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods.1 v spojení s § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli
alebo ak také dôvody neexistovali,
j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh
na súdny výkon rozhodnutia.